

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2To/167/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1612010022
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikuš
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2013:1612010022.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Mikuša a členov senátu JUDr. Ľudmily Králikovej a JUDr. Denisy Mészárosovej v trestnej veci obžalovaného Y. Y. pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Malacky sp. zn. 3T/10/2012 zo dňa 12.11.2012, na verejnom zasadnutí konanom dňa 04. apríla 2013 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku sa odvolanie obžalovaného Y. Y., nar. XX.XX.XXXX z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Malacky sp. zn. 3T/10/2012 zo dňa 12.11.2012 bol obžalovaný Y. Y. uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 24.09.2011 v čase o 01.00 hod. v meste Y. viedol osobné motorové vozidlo zn. VW T., Y. Y.: Z XXXXX, pričom za križovatkou ulíc V. - U. bol zastavený a kontrolovaný hliadkou OO PZ Malacky, ku kontrole predložil len svoj občiansky preukaz, a následným šetrením bolo zistené, že vodičský preukaz má zadržaný a základe rozsudku Okresného súdu Senica sp. zn. 2T/46/2011 zo dňa 12.05.2011, právoplatného dňa 12.05.2011, ktorým bol odsúdený pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zákona a pre prečin neposkytnutia pomoci podľa § 178 Tr. zákona a okrem iného mu bol uložený a j trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 2 roky, pričom doba výkonu tohto trestu v čase spáchania posudzovaného trestného činu neuplynula.

Podľa § 348 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 49 ods. 2, § 38 ods. 2, § 36 písm. l/, § 37 písm. m/ Tr. zákona bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona súd uložil obžalovanému trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkých druhov v trvaní 2 (dva) roky.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný, pričom odvolanie smeruje proti výroku o treste. Obžalovaný v dôvodoch svojho odvolania uznáva, že si je plne vedomý svojej viny a zodpovednosti za protiprávne konanie, za ktoré musí niesť následky. V súčasnosti však opatruje svojho zdravotne ťažko postihnutého otca, o čom predložil súdu doklady a preto žiada o prehodnotenie celej veci a uloženie iného druhu trestu ako nepodmienečného.

Pred súdom opätovne priznal svoju vinu, oľutoval svoj čin a prisľúbil, že sa obdobného konania viac nedopustí. Okresný súd však dostatočne nebral do úvahy jeho ťažkú životnú situáciu, neakceptoval,

že opatruje chorého otca. Nakoľko okresný súd svoj názor nezmenil, rozhodol sa obžalovaný opätovne podať odvolanie.

Verejné zasadnutie odvolacieho súdu bolo v súlade s ustanovením § 293 ods. 5 Tr. poriadku vykonané v neprítomnosti obžalovaného Y. Y.. Menovaný riadne prevzal predvolanie na verejné zasadnutie konané dňa 04.04.2013, čo potvrdil svojim podpisom na poštovej doručke. Do začatia verejného zasadnutia nebolo krajskému súdu doručené žiadne ospravedlnenie jeho neúčasti a ani nebolo požiadané o odročenie verejného zasadnutia.

Na verejnom zasadnutí zástupkyňa krajskej prokuratúry navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné.

Krajský súd v Bratislave v intenciách § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadal len za predpokladu, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku, pričom zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. poriadku orgány činné v trestnom konaní potupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

V prejednávanej trestnej veci na hlavnom pojednávaní konanom dňa 12.11.2012 obžalovaný postupom podľa § 257 ods. 1 Tr. poriadku vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku a zároveň na všetky otázky položené podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Tr. poriadku odpovedal „áno“ a následne správne súd prvého stupňa uznesením rozhodol, že vyhlásenie obžalovaného prijíma a v súlade s ustanovením § 257 ods. 7 Tr. poriadku rozhodol, že nebude vykonané dokazovanie ku skutkovým okolnostiam.

Správne preto postupoval súd prvého stupňa, keď obžalovaného Y. Y. uznal za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona, nakoľko bolo preukázané, že obžalovaný napriek uloženému zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu, ktorý začal plynúť dňa 12.05.2011, riadil dňa 24.09.2011 v meste Y. osobné motorové vozidlo a bol kontrolovaný hliadkou OO PZ Malacky.

Je potrebné uviesť, že odvolací súd sa skutkovými zisteniami nezaoberal, pretože rozhodnutie o prijatí vyhlásenia obžalovaného, že je vinný, nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť a preto ho nemožno meniť ani v konaní o riadnom opravnom prostriedku.

S poukazom na vyhlásenie obžalovaného Y. Y. o priznaní viny na hlavnom pojednávaní zákonne a vecne správane okresný súd rozhodol o vykonaní dôkazov súvisiacich s výrokom o treste.

V tomto smere krajský súd konštatuje, že dokazovanie vykonané okresným súdom vo vzťahu k tomuto výroku bolo dôsledné a podrobné. Po zrušení pôvodného rozhodnutia okresného súdu zo dňa 19.03.2012 uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 28.08.2012 sp. zn. 2To/66/2012 bolo naznačeným smerom doplnené dokazovanie a súd prvého stupňa postupom podľa § 269 Tr. poriadku prečítal na hlavnom pojednávaní obžalovaným predložené listinné dôkazy, ktoré dokumentujú zdravotný stav otca obžalovaného, o ktorého sa obžalovaný stará.

Po preskúmaní predloženého dôkazného materiálu je nutné konštatovať, že súd prvého stupňa nepochybil ani pri úvahách súvisiacich s výrokom o treste a prihliadol na zásady ukladania trestov (§ 34 Tr. zákona) a v odôvodnení rozsudku sa vyrovnal najmä s kritériami uvedenými v § 34 ods. 4 a 5 Tr. zákona.

Správne zistil u obžalovaného jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l/ Tr. zákona a jednu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m/ Tr. zákona a správne pri určovaní druhu trestu a jeho výmery vzal do úvahy vyrovnaný pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 2 Tr. zákona.

Krajský súd zhodne ako súd prvého stupňa zistil, že obžalovaný Y. Y. bol doposiaľ dvanásťkrát súdne trestaný, avšak v prípade prvých siedmich odsúdení je potrebné prihliadať tak, akoby odsúdený nebol. U ďalších odsúdení počnúc rokom 2005 končiac odsúdením zo dňa 12.05.2011 ide o odsúdenie pre trestnú činnosť majetkového charakteru, trestnú činnosť násilného charakteru a v jednom prípade bol obžalovaný odsúdený aj pre trestný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 171 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona v znení účinnom do 31.12.2005.

Naposledy bol obžalovaný odsúdený rozsudkom Okresného súdu Senica zo dňa 12.05.2011 sp. zn. 2T/46/2011 pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zákona a prečin neposkytnutia pomoci podľa § 178 Tr. zákona. Obžalovanému bol týmto rozhodnutím uložený trest odňatia slobody vo výmere šesťnásť mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní osemnásť mesiacov a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere dva roky. Je potrebné zdôrazniť, že práve v čase plynutia skúšobnej doby stanovenej týmto rozhodnutím, sa obžalovaný dopustil prejednávaneho skutku a súčasne maril výkon uloženého trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu.

Okrem týchto priťažujúcich okolností, ako už bolo konštatované, správne súd prihliadal aj na poľahčujúcu okolnosť spočívajúcu v tom, že obžalovaný sa priznal k spáchaniu skutku a oľutoval ho. Rovnako súd zohľadnil nepriaznivú sociálnu a rodinnú situáciu, v ktorej sa podľa predložených listinných dôkazov obžalovaný nachádza. Samotný fakt, že sa obžalovaný stará o svojho ťažko chorého otca nemôže byť základom úvah o tom, že je v takomto prípade vylúčené uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody. Takúto osobnú starostlivosť môžu namiesto obžalovaného na prechodnú dobu prevziať iní blízki príbuzní, čím sa zmierni negatívny dopad ukladanej sankcie na rodinu obžalovaného.

Pri úvahách o druhu trestu a jeho výmere správne okresný súd zdôrazňuje, že obžalovaný sa opakovane dopúšťa trestnej činnosti rôznorodého charakteru, čím jasne dokumentuje svoj nezodpovedný prístup k akceptovaniu zákonných pravidiel a nerešpektuje už nariadené opatrenia vo forme uložených sankcií. Napriek tomu, že bol po uznaní viny za spáchanie dopravnej nehody s následným neposkytnutím pomoci uznaný vinným a bol mu uložený trest zákazu činnosti, uloženie tohto trestu nerešpektoval a bez vážneho dôvodu opätovne riadil motorové vozidlo a vykonával teda činnosť, ktorá mu bola zakázaná.

Prejednávaneho skutku sa obžalovaný dopustil v čase plynutia skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia a preto je podľa § 49 ods. 2 Tr. zákona vylúčené pri úvahách o uložení trestu odňatia slobody zvažovať možnosť podmiennečného odkladu výkonu tohto trestu. Iný druh trestu nespojený s odňatím slobody sa vzhľadom na doterajší život obžalovaného, jeho predchádzajúce odsúdenia, nejaví dostatočne účinným opatrením, preto ani krajský súd neuvažoval o uložení iného druhu trestu. Obžalovaný sa skutku dopustil dňa 24.09.2011 a bol pritom v posledných desiatich rokoch pred jeho spáchaním vo výkone trestu odňatia slobody uloženého za úmyselný trestný čin. Ide o trest odňatia slobody vo výmere dvadsať sedem mesiacov uložený rozsudkom Okresného súdu Senica zo dňa 07.03.2005 sp. zn. 2T 108/04, ktorý vykonal dňom 20.12.2006. Obžalovaný bol uznaný vinným z trestného činu výtržníctva podľa § 202 ods. 1 Tr. zákon a iné. Preto je v súlade so zákonom aj zaradenie obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona.

Plné opodstatnenie má aj uloženie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní dva roky, nakoľko obžalovaný sa konania dopustil v súvislosti s touto činnosťou. Aj pri ukladaní tohto druhu trestu je potrebné zdôrazniť, že obžalovaný preukázal svoj nezodpovedný až ignorantný prístup k rešpektovaniu už uloženej sankcie.

S poukazom na uvedené dôvody vyhodnotil odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny a vydaný v súlade so zákonom. Nakoľko nezistil žiadny dôvod na jeho zmenu, odvolanie obžalovaného postupom podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.